

تأثیر ساختاری سامانه‌های گسلی تراگذر کره بس در کمربند چین خورده و رانده زاگرس

نوشته: دکتر مهران آرین* ، دکتر منوچهر قرشی** ، دکتر محسن پورکرمانی*** و عبدالحسین احمدنیا****

The Structural Significance of Kareh Bas Transcurrent Fault System in Zagros Fold and Thrust Belt

By: Dr. M. Arian*, Dr. M. Qorashi**, Dr. M. Pourkermani*** & A. Ahmadnia****

چکیده

سامانه گسلی کره‌بس، یک سامانه گسلی عرضی با راستای شمالی - جنوبی و درازای ناپیوسته بیش از 200 کیلومتر است که در کمربند چین‌خورده و رانده زاگرس (40 کیلومتری باختر شیراز) جای دارد. سازوکار چیره این سامانه گسلی، راستالغز راستگرد است و با توجه به هندسه آن نسبت به دیگر ساختارهای منطقه، به 6 قطعه ساختاری (structural segment) تقسیم شده است.

در این مقاله، برای نخستین بار ماهیت و موقعیت گسل جبهه کوهستان (Mountain Front Fault) (MFF) در گستره مورد بررسی با تلفیق داده‌های مختلف تعیین شده و سامانه گسلی کره‌بس که باعث حدود 109 کیلومتر جدایش راستایی (strike separation) آن شده است، به صورت یک سامانه گسلی تراگذر (transcurrent fault system) مطرح گردیده است. افزون، بر این، نقش این سامانه گسلی در تقسیم حوضه و کنترل ستبرا و رخساره رسوبات، از کرتاسه میانی مورد بحث قرار گرفته است و سرانجام بعد فراکتالی آن در مقیاس 1:50000 بر پایه تصاویر ماهواره‌ای SPOT تعیین شده است.

کلید واژه‌ها: قطعه‌بندی، فراکتال، گسل کره‌بس، زاگرس، گسل جبهه کوهستان

Abstract

Kareh Bas fault system with a total length of more than 200 km is a nearly N-S trending transverse fault system in Zagros fold and thrust belt. This system is situated about 40 km in the west of Shiraz.

Having a right-lateral strike slip fault system and based on its geometry, it consists of six structural segments.

In this paper for the first time, the type and attitude of Mountain Front Fault (MFF) have been determined by data integration and Kareh Bas fault system, that caused approximately 109 km strike separation of MFF, has also been introduced as a transcurrent fault system. In addition, the role of this fault system in the basin partitioning, thickness and facies controlling of sediments since Middle Cretaceous is discussed. Finally, fractal dimensions have been analyzed on spot space image maps.

Key Words: Segmentation, Fractal, Kareh Bas, Zagros, Mountain front fault (MFF)

مقدمه

زیادی را جابه جا کرده است. سامانه گسلی کره‌بس، متشکل از 6 قطعه ساختاری با آرایه همپوشان (relay array) است و تداوم دگرشکلی پیشرونده، باعث توسعه آرایش بریده بریده (anastomosing) و گسل‌های میانبر (shortcuts faults) بسیاری در آن شده است (شکل 2).

هفت توده نمکی در درازای این سامانه گسلی نفوذ کرده‌اند و دیدگاه‌های گوناگونی برای شیوه به سطح رسیدن آنها ارائه

گسل کره‌بس (Berberian, 1976) یا سامانه گسلی منقارک (Ambraseys et al., 1972, Kent, 1979)، یک سامانه گسلی

متصل به هم (linked fault system) با درازای ناپیوسته بیش از 200 کیلومتر، در 40 کیلومتری باختر شیراز و 80

کیلومتری خاور قطعه برازجان (بخشی از گسل کارزون) است (شکل 1). این سامانه گسلی متصل به هم، تقریباً

شمالی - جنوبی و راستالغز راستگرد است و تاقدیس‌های

یک کیلومتر جدایش راستایی راستگرد در یال جنوب باختری تاقدیس بکاک (Bakak) شده است. این قطعه گسلی، محور تاقدیس بکاک را بریده و باعث شده است تا نمکهای تشکیل‌دهنده هسته آن به سطح برسد و بر روی یال جنوب باختری جریان یابند.

قطعه سوم سامانه گسلی کره‌بس با راستای 340° و درازای 28 کیلومتر از یال شمال خاوری تاقدیس دادنجان آغاز و به گمان به راندگی واقع در هسته تاقدیس سیاخ منتهی می‌شود و بیش از $2/5$ کیلومتر جدایش راستایی راستگرد در یال شمال خاوری تاقدیس دادنجان ایجاد کرده است. این قطعه گسلی، محور تاقدیس دادنجان را بریده و باعث به سطح رسیدن یک گنبد نمکی شده است.

قطعه چهارم با امتداد چیره 348° و درازای 30 کیلومتر از 15 کیلومتری باختر فیروزآباد آغاز و تا نزدیکی یال شمال خاوری تاقدیس خارتو ادامه می‌یابد و سبب بیش از 6 کیلومتر جدایش راستایی راستگرد در تاقدیس سیاخ شده است. این قطعه گسلی محور تاقدیس سیاخ را بریده و باعث شده تا نمک موجود در هسته این تاقدیس (کوه نمک) به سطح برسد. سپس حرکت بلوک باختری این قطعه گسلی به سمت شمال سبب گردیده تا بخشی از توده نمکی بالا آمده، به تدریج از محل اصلی خود منتقل شود. این عمل باعث جدایی ریشه تغذیه کننده توده نمکی جدا شده گردیده و عدم گسترش نمکشار آن نسبت به حجم اصلی توده نمکی، مؤید این مطلب است.

قطعه پنجم با درازای بیش از 25 کیلومتر، کم‌وبیش به موازات و در فاصله میانگین 4 کیلومتری خاور قطعه چهارم، از جنوب توده نمکی واقع در یال جنوبی تاقدیس سیاخ آغاز و به راندگی موجود در هسته تاقدیس سرمه پایان می‌پذیرد (Evers et al., 1977). این قطعه دارای یک پله فشاری (restraining step) در انتهای جنوب‌خاوری تاقدیس خارتو بوده و در نتیجه بالازدگی جهانی را در اثر دگرشکلی شکل‌پذیر اولیه ایجاد کرده است (آرین و دیگران، 1381). ایجاد این بالازدگی در پوشش رسوبی، سبب تجمع نمک قابل توجهی در هسته آن شده است و سپس، توسعه گسیختگی در پل رابط (bridge) یا پیکره سنگی واقع در حفاصل بخش شمالی و جنوبی قطعه پنجم (دگرشکلی شکننده بعدی) باعث شده تا نمک تحت فشار (کوه جهانی) به سطح زمین برسد. همراه شدن فشار حاصل از هندسه فشارنده پله و ژرفای کم پی‌سنگ در این منطقه (حدود 8 کیلومتر که دو کیلومتر بالاتر از ژرفای پی‌سنگ در کوه نمک است) باعث نمکشار گسترده‌ای در سطح شده است (شکل 4).

قطعه ششم سامانه گسلی کره‌بس با امتداد چیره 354° و درازای 34 کیلومتر از یال جنوب باختری تاقدیس خارتو آغاز و به

شده است. گروهی مانند Talbot & Alavi (1996) نفوذ نمک را نتیجه گسیختگی پوشش رسوبی در اثر ایجاد دندان‌های کششی (extensional jogs) به واسطه فعالیت دوباره گسل‌های پی‌سنگی شمالی - جنوبی می‌دانند.

Hessami et al. (2001) نفوذ نمک را به ایجاد فضاهای خالی در اثر چرخش قطعات گسلی پی‌سنگی پیرامون محور قائم نسبت می‌دهند، اما مطالعات انجام پذیرفته حاضر، بر روی هندسه این سامانه گسلی در مقیاس 1:50000 و بررسی ژرفای پی‌سنگ نشان می‌دهد که بر خلاف نظرات ارائه شده در بالا، به سطح رسیدن نمک در درازای این سامانه گسلی، از یک سازوکار واحد برخوردار نبوده و از جایی به جای دیگر متفاوت است.

قطعه بندی ساختاری سامانه گسلی کره بس

بر پایه تحلیل ساختاری (Arian et al. 2002)، سامانه گسلی کره‌بس را می‌توان به 6 قطعه ساختاری براساس تعریف Keller & Pinter (1996) تقسیم کرد. سامانه گسلی کره‌بس (شکل 3) در شمالی‌ترین بخش خود با درازای بیش از 60 کیلومتر به صورت یک قطعه مستقیم جدا کننده سازند رازک از گچساران با راستای 325° دیده می‌شود. پس از آن و به سوی جنوب در 40 کیلومتری جنوب باختری شیراز، به صورت مجموعه‌ای از گسل‌های درازکننده (drawing-out faults) دماغه شمال باختری تاقدیس دالو، با امتداد 20° ظهور یافته است. به گمان، این تغییر راستا، ناشی از تشکیل و گسترش گسل‌های فرعی در جنوب قطعه اول جهت اتصال به قطعه دوم بوده است. زیرا نقش و کارکرد بخش شمالی قطعه اول که همراستا به سایر قطعات گسلی است، دست کم از زمان نهشته شدن سازندهای گچساران و رازک در طرفین آن مشخص است (شکل 4). این قطعه گسلی در تاقدیس سلامتی، به صورت بادزنهاي فلسی پیشرو کششی (leading extensional imbricate fans) با راستای چیره 35° عمل کرده و باعث پایین افتادن نیمه جنوب خاوری تاقدیس شده است. این جایگاه، محل نفوذ شمالی‌ترین گنبد نمکی در سامانه گسلی کره‌بس (گنبد رکسانا) است. در یال باختری تاقدیس سلامتی، حدود 5 کیلومتر جدایش راستایی چپگرد در اثر کارکرد این قطعه گسلی اندازه‌گیری شده است. دلیل تغییر جهت برش راستالغز در این بخش، متفاوت بودن جهت‌گیری بخش جنوبی این قطعه نسبت به سایر قطعات در رژیم زمین‌ساختی کنونی است.

قطعه دوم سامانه گسلی کره‌بس با امتداد چیره 342° و طول 22 کیلومتر از محل گنبد نمکی رکسانا آغاز و تا یال شمال خاوری ناودیس کوه سرخ ادامه می‌یابد و باعث بیش از

حتی در صورت مثبت بودن پاسخ، آیا می‌توان ماهیت آن را از عراق تا بندرعباس یکسان دانست؟

به هر حال با توجه به تغییرات موجود در ریخت‌شناسی سطح پی سنگ، رخساره‌ها و ستبرای واحدهای رسوبی در درازای کمربند زاگرس، ابتدا تعیین موقعیت و ماهیت MFF در هر منطقه و آنگاه متصل کردن آنها به یکدیگر، روش مناسبی به نظر می‌رسد. لذا در این پژوهش، برای نخستین بار با تلفیق داده‌های رسوب‌شناسی، چینه‌نگاری، زمین ساخت و زمین‌فیزیک، ماهیت و موقعیت MFF در منطقه مورد مطالعه مشخص شده است. بر این اساس، MFF مجموعه‌ای از گسل‌های رشدی (growth faults) جدا کننده دریای ژرف نهشت سازند پایده در شمال خاوری از سکوی (shelf) کریناتی ایجاد کننده سازند جهرم در جنوب باختری است. به دنبال چین‌خوردگی زاگرس، سازوکار این گسلها از عادی به فشاری تغییر یافت (Sepehr, 2000). در اثر این پدیده که هم اکنون نیز در جریان است، پی‌سنگ در حال بازگشتن به ستبرای اولیه خود است و مواد تیخیری که حداقل پی سنگ و پوشش رسوبی فانروزیك را تشکیل می‌دهند، هسته چینها را پر می‌کنند.

Sepehr (2000) گسل کره‌بس را به صورت یک رمپ جانبی (Lateral ramp) بین گسل جبهه کوهستان و گسل زاگرس مرتفع (HZF) در نظر گرفته است. یزجردی (1380)، درازایی در حدود 250 کیلومتر را برای این پهنه گسلی پیشنهاد کرده است و آن را از گسل زاگرس مرتفع (HZF) تا باختر گسل قیر (ادامه راندگی واقع در هسته تاق‌دیس سرمه) ادامه می‌دهد و این احتمال را مطرح می‌سازد که این پهنه گسلی، یک رمپ جانبی است که لغزش را از گسل پنهان قیر در جنوب، به HZF در شمال انتقال می‌دهد. به هر حال، بر پایه بررسی‌های انجام گرفته بر روی نقشه‌های زمین‌شناسی و زمین‌فیزیکی شرکت ملی نفت ایران و تصاویر ماهواره‌ای SPOT و نیز (Berberian, 1995)، نمی‌توان زون گسلی کره‌بس را تا HZF ادامه داد و باید آن را به صورت یک گسل راستالغز عرضی فعال در کمربند چین‌خورده ساده به شمار آورد. از سوی دیگر، با توجه به پیروی قطعات جنوبی سامانه گسلی کره‌بس از خطواره پی سنگی زیر آن و یا به بیان دیگر، از آنجا که این سامانه گسلی راستالغز با جابه‌جایی زیاد، پی سنگ قاره‌ای را نیز همانند پوشش رسوبی بریده است، باید آن را به عنوان یک سامانه گسلی تراگذر در نظر گرفت. ضمن اینکه در بخشی از طول خود (بین قطعه 3 تا 6) یک رمپ جانبی را تشکیل داده است و در مجموع باعث حدود 109 کیلومتر جدایش راستایی MFF شده است.

نقشه‌های هم ستبرای و رخساره‌های این منطقه (مطبیعی، 1372) آشکارا وجود بلندی قدیمی (paleohigh)

گمان به راندگی واقع در هسته تاق‌دیس دریایی منتهی می‌شود و باعث بیش از 1250 متر جدایش راستایی راستگرد در یال شمال خاوری تاق‌دیس بهار گردیده است. این قطعه گسلی، محور تاق‌دیس بهار را بریده و باعث شده تا نمک‌های تشکیل دهنده هسته آن به سطح برسد. پایانه جنوبی این سامانه گسلی فعال است و یک بادزن فلسی انقباضی (contractional imbricate fan) در آن توسعه یافته است. بدین ترتیب، چین‌های گسترش گسلی (fault propagation folds) کلاغ و دریایی بر روی راندگی‌های متصل به قطعه ششم سامانه گسلی کره‌بس در حال توسعه هستند. افزون بر این، قطعه ششم این سامانه گسلی، در واقع مرز باختری (Harding & lowell, 1979) یا بلوک گسلی درگیر با پی‌سنگ دهرم را تشکیل داده است.

بحث

مهم‌ترین کارکرد این سامانه گسلی، جابه‌جا کردن گسل جبهه کوهستان (MFF) است. در مورد ماهیت و موقعیت گسل جبهه کوهستان، نظرات متفاوتی ارائه شده است. برای مثال، گسل جبهه کوهستان مطرح شده توسط (Berberian, 1995) محدود کننده کمربند چین‌خورده ساده زاگرس و رخنمون‌های انوسن - الیگوسن آهک آسماری است.

(Berberian, 1995) گسل جبهه کوهستان را متشکل از راندگی‌های پنهان بزرگ می‌داند و اثر آن را به طور ناپیوسته از فروافتادگی کرکوک تا باختر گسل کازرون ادامه می‌دهد. ادامه گسل در سمت خاور گسل کازرون، پس از دست کم 140 کیلومتر جابه‌جایی راستگرد از شمال تاق‌دیس مند (Mand) آغاز و کم و بیش به موازات خط ساحلی تا منطقه بندرعباس ادامه می‌یابد. اما (Sepehr, 2000) گسل جبهه کوهستان را به صورت یک بالآمدگی فرادیواره‌ای اصلی (Major hangingwall uplift) می‌داند که در ترشیری، جبهه اصلی دگرشکلی زاگرس بوده و در میوسن سبب ایجاد حوضه‌های پیش خشکی (foreland) زاگرس در جنوب باختری و حوضه‌های سوار بر پشت (piggyback) در شمال خاوری خود شده است. براین اساس، قطعه کمارج از گسل کازرون، باعث 50 کیلومتر جدایش راستایی MFF شده است و ادامه آن در سمت خاور گسل کازرون، از جنوب یال جنوب باختری تاق‌دیس سربالشی، آغاز و کم و بیش به موازات خط ساحلی تا شمال منطقه بندرعباس قابل پیگیری است.

اما آیا واقعاً می‌توان برای سراسر کمربند زاگرس که زمین‌ساخت پی سنگ و پوشش آن هنوز به درستی شناخته نشده، یک گسل ناپیوسته را به عنوان MFF در نظر گرفت.

رگرسین خطی محاسبه شد (جدول 1). همان گونه که در جدول 1 دیده می‌شود، قطعات سامانه گسلی کره‌بس دارای بعد فراکتالی نزدیک به صفحه هستند که این مطلب، گویای گسترش سطحی غیر خطی است. بدین ترتیب فراوانی زمین‌لرزه‌های ضعیف تا متوسط در منطقه قابل توجه است. از سوی دیگر، بعد فراکتالی بزرگ قطعه ششم این سامانه گسلی، نشانگر فعال بودن پایانه جنوبی آن است و توسعه چینهای گسترش گسلی کلاغ و دریایی دلپلی بر این مدعاست.

افزایش بعد فراکتالی قطعات ساختاری 2 و 1 به سمت شمال و 4 و 5 و 6 به سمت جنوب، به دلیل نزدیک شدن به محل تمرکز تنش در پایانه‌های شمالی و جنوبی سامانه گسلی کره‌بس است. زیرا در باور (Main et al., 1990)، بعد فراکتالی به دشواری شکسته شدن (انرژی مورد نیاز برای ایجاد یک سطح آزاد در هنگام رشد شکستگی) و تمرکز تنش مرتبط است و لذا مقادیر زیاد آن، نشانگر پرشدگی بیشتر فضا توسط سامانه پراکنده‌ای از شکستگیها است. بعد فراکتالی زیاد قطعه سوم نیز به گمان، به دلیل قدمت عملکرد آن نسبت به قطعات 1 و 2 و اتصال آن به MFF است.

نتیجه‌گیری

بررسیهای انجام شده در این پژوهش، نشانگر کارکرد سامانه گسلی کره‌بس امروزی، به صورت یک شکستگی پی‌سنجی کم و بیش شمالی - جنوبی از کرتاسه میانی (به هنگام رسوبگذاری سازند سروک) است. حرکات نسبی قطعات پی‌سنجی از این زمان به بعد، باعث ایجاد Forced folds در پوشش رسوبی واقع بر روی این شکستگی پی‌سنجی شد تا اینکه به دنبال آغاز کوتاه شدگی در زاگرس، MFF در این گستره، در اثر معکوس‌شدگی سازوکار گسلهای رشدی تقسیم‌کننده حوضه در ترشیری شکل گرفت. تداوم فشردگی و چین خوردگی، باعث توسعه جانبی MFF در کمربند زاگرس شد اما به سطح رسیدن گسلهای پی‌سنجی عرضی مانند سامانه گسلی کره‌بس، سبب جدایش راستایی آن شد. سامانه گسلی کره‌بس بر پایه مطالعات ساختاری به شش قطعه تقسیم شده که قطعات 3 تا 6 آن به صورت یک رمپ جانبی عمل کرده و باعث حدود 109 کیلومتر جدایش راستایی MFF شده‌اند. افزون بر این، به دلایل زیر به عنوان یک سامانه گسلی تراگذر در نظر گرفته می‌شود:

- 1 - سازوکار چیره راستالغز راستگرد
 - 2 - جا به جایی زیاد
 - 3 - بریدن پوشش رسوبی و پی‌سنگ
 - 4 - غیر تبدیلی بودن سامانه گسلی مورد نظر
- از سوی دیگر، بر اساس تحلیل فراکتالی هندسه این سامانه

کره‌بس را در کرتاسه میانی (هنگام رسوبگذاری سازند سروک) نشان می‌دهد (شکل‌های 5 و 6).

این بلندی، در واقع یک Forced fold (چین حاصل از پوشیده شدن یک گسل پی‌سنجی در زیر توالی رسوبی) با راستای کم و بیش شمالی - جنوبی و شیب بسیار ملایم به سمت باختر است. پس از کرتاسه پسین نهشته شدن سازند مارنی‌گورپی در پالئوسن - انوسن که شرایط سکوی کربناتی ایجاد کننده سازند جهرم برقرار بوده است، زبانه‌ای از دریای ژرف شمال باختری - جنوب خاوری واقع در باختر گسل کازرون (فروافتادگی دزفول امروزی) وارد این منطقه شده و سازند پایده (مارن‌پلاژیک) را ایجاد کرده است. بخشی از مرز جنوبی این حوضه فرعی ژرف، بر بخشهایی از سامانه گسلی کره‌بس کنونی (Forced fold) با شیب به سمت خاور در آن زمان) منطبق بوده است. از الیگوسن به بعد، به تدریج بخش ژرف یاد شده، در اثر فراخاست این منطقه به سمت جنوب باختری جابه‌جا گردید تا اینکه در میوسن، به طور کامل به سمت باختر سامانه گسلی کره‌بس کنونی منتقل شد. نهشته شدن سازند آواری رازک در خاور و سازند تبخیری گچساران در باختر گسل یاد شده، نشانگر این دیدگاه است. به دنبال چین‌خوردگی زاگرس در اواخر ترشیری، مرحله شکننده باعث نفوذ هر چه بیشتر گسلهای معکوس شده (inversed faults) پی‌سنجی در پوشش رسوبی شد و MFF در منطقه به موازات Forced fold کره‌بس شکل گرفت.

تداوم همگرایی و فراخاستهای پی‌سنگ در کواترنری، سبب گسترش گسلش سطحی در منطقه شده و سامانه گسلی راستگرد کره‌بس در نتیجه جهت‌گیری آن نسبت به میدان تنش ناحیه‌ای تکوین یافت. به بیان دیگر، قطعات این سامانه گسلی پس از چین‌خوردگی به سطح رسیده و تاق‌دیسها را بریدند. زیرا در غیر این صورت، چینها در نزدیکی آن دارای میل می‌شدند (Letouzey et al., 1995).

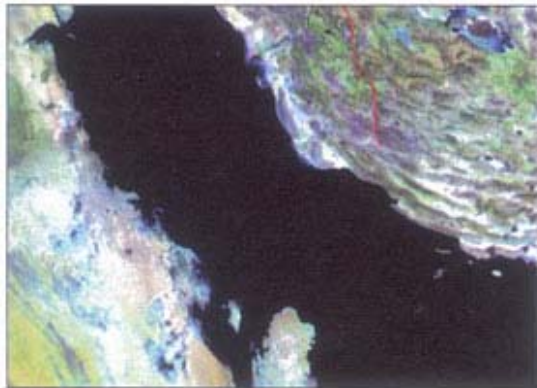
تحلیل فراکتالی هندسه سامانه گسلی کره‌بس

به منظور تحلیل فراکتالی هندسه سامانه گسلی کره‌بس (Arian et al., 2003)، از روش شمارش مربعها (box-counting) استفاده شد و با توجه به مقیاس 1:50000 تصاویر ماهواره‌ای (SPOT) منطقه مورد مطالعه، مربعهایی با اضلاع 1، 2 و 5/0 کیلومتر انتخاب شد. سپس بعد فراکتالی هر قطعه ساختاری به همراه تمام درزه‌های اصلی (master joints) مرتبط با آن، با رسم نمودارهای لگاریتمی تعداد مربعهای دارای گسل نسبت به عکس طول ضلع مربعها و اندازه‌گیری شیب خطوط حاصل از

گسلی، باید پایانه‌های شمالی و جنوبی آن را فعال به شمار آورد و پایانه جنوبی را به دلیل پیشروی جبهه دگرشکلی

شکل 2- تصویر ماهواره‌ای سامانه گسلی کره‌بس.

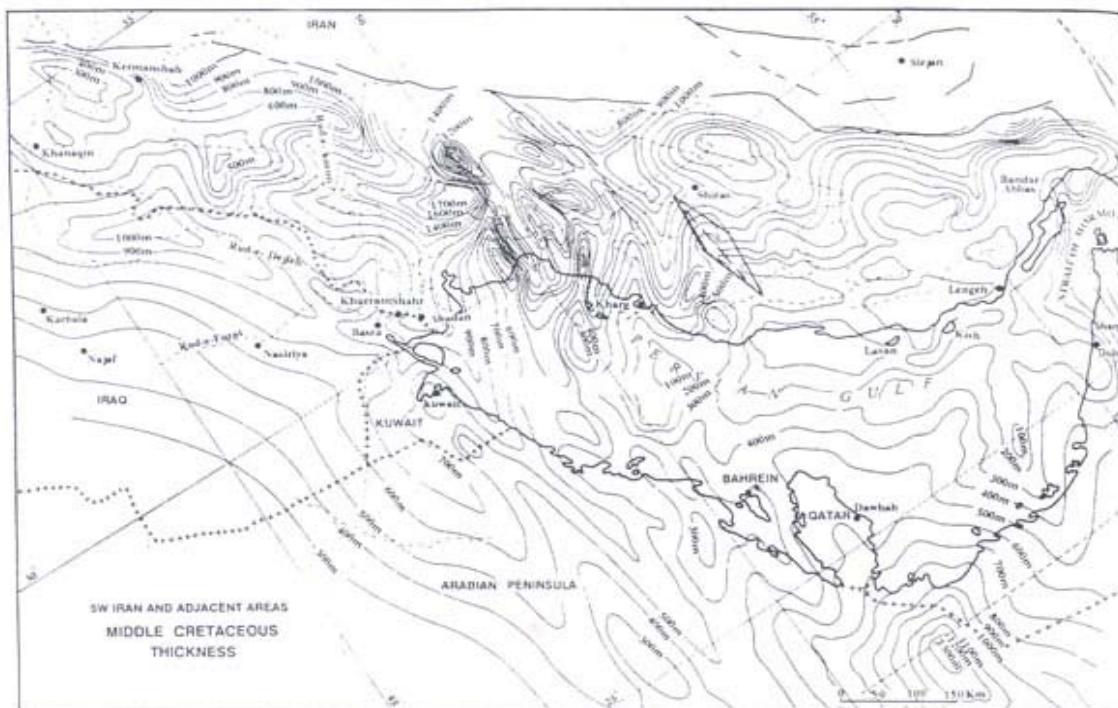

شکل 3- نقشه ساختاری سامانه گسلی کره‌بس. شهرها با علامت ، گسل‌های راست‌الغز با علامت، راندگیها با علامت ، گسل‌های عادی با علامت، تاقدیسها با علامت، ناودیسها با علامت، و گنبد‌های نمکی با علامت نشان داده شده‌اند. این نقشه بر پایه نقشه زمین‌شناسی 1/000/000: 1 جنوب و باختر ایران (شرکت ملی نفت ایران 1969) و تلفیق آن با نقشه زمین‌شناسی 1:25 0/000 (شرکت نفت بریتانیا، 1963) و نقشه زمین‌شناسی 1:250/000 خورموج (فخاری، 1994) رسم شده است.

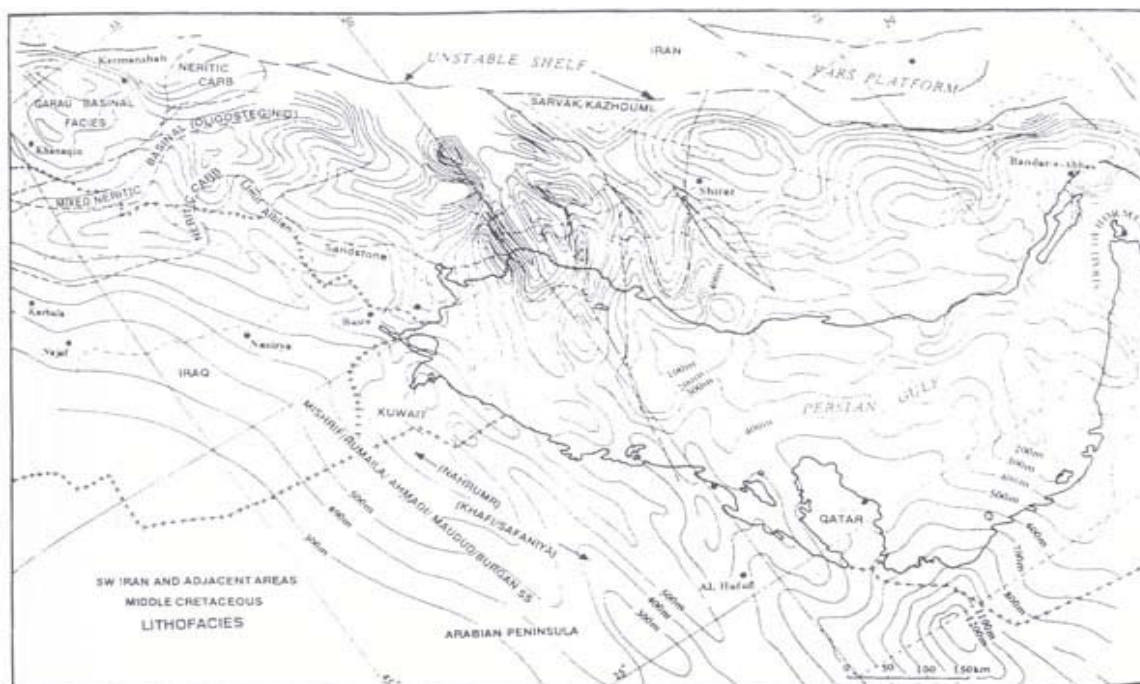
شکل 1- نقشه نشانگر موقعیت سامانه گسلی کره‌بس در باختر و جنوب شیراز؛ موقعیت و وضعیت برخی از گنبد‌های نمکی واقع در درازای این سامانه و نواحی اطراف در سمت راست شکل قابل مشاهده هستند (اقتباس از Talbot & Alavi, 1996).

شکل 4- نقشه نشانگر مرز سازندها، ژرفای پی‌سنگ و جدایش راستایی MFF (در منطقه مورد مطالعه Pa: سازند پایه، Ja : سازند جهرم، RZ: سازند رازک و Gs: سازند گچساران. مرز سازند پایه و جهرم با علامت ، مرز سازند رازک و گچساران با علامت ، قطعات مختلف سامانه گسلی کره‌بس با شماره، گنبد‌های نمکی با علامت ، ژرفای پی‌سنگ بر اساس Morris (1977) با منحنیهای پیوسته، و ژرفای پی‌سنگ بر اساس (1999) Tabatabai به صورت خطچین نشان داده شده است. همان طور که ملاحظه می‌گردد منحنی میزان‌های نشانگر ژرفای پی‌سنگ بر اساس (1999) Tabatabai دچار جابه‌جایی راستگرد شده‌اند که مؤید کارکرد سامانه گسلی کره‌بس در پی‌سنگ (با علامت نقطه چین) است. این نقشه بر مبنای نقشه هوا مغناطیس جنوب و باختر ایران (1977) Morris، نقشه منحنی میزان‌های پی‌سنگ زاگرس در محل کمان فطر (1999) Tabatabai و تلفیق آن با شکل 3 رسم شده است.

شکل 5- نقشه خطوط هم‌سبتری کرتاسه میانی در جنوب باختری ایران و مناطق اطراف (اقتباس از مطیعی، 1372). سامانه گسلی کره‌بس با خط چین در کادر لوزی شکل قابل مشاهده است.

شکل 6- نقشه سنگ رخساره‌ای کرتاسه میانی در جنوب باختری ایران و مناطق اطراف (اقتباس از مطیعی، 1372). سامانه گسلی کره‌بس با خط چین در کادر لوزی شکل قابل مشاهده است.

جدول 1- بعد فراکتالی قطعات ساختاری سامانه گسلی کره‌بس (اقتباس از Arian et al., 2003)

بعد فراکتالی	طول (Km)	قطعه
1/69	>60	1
1/62	22	2
1/74	28	3
1/71	30	4
1/75	>25	5
1/76	34	6

کتابنگاری

آرین، م.، قرشی، م.، پورکرمانی، م. و احمد نیا، ع.، 1381- بالازدگی فشاری جهانی، چکیده مقالات بیست و یکمین گردهمایی علوم زمین، سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی کشور، صفحه 274 و 275.

مطیعی، ه.، 1372- چینه‌شناسی زاگرس، طرح تدوین کتاب زمین‌شناسی ایران، سازمان زمین‌شناسی کشور، 532 صفحه.

یزدجردی، ک.، 1380- محاسبه پتانسیل جنبش گسلی (FMP) کمریند کوهزایی زاگرس و مطالعه موردی ناحیه گسلی کره‌س در باختر استان فارس، رساله دکتری رشته زمین‌شناسی ساختمانی، واحد علوم و تحقیقات دانشگاه آزاد اسلامی، 165 صفحه.

References

- Ambraseys, N. N., Moinfar, A. A. & Tchalenko, J. S. ,1972- Ghir earthquake of 10 April 1972. UNESCO, Serial No. 2789/RMO-RD/SCE, Paris.
- Arian, M., Ahmadnia, A., Qorashi, M. & Pourkermani, M. ,2002- Structural Analysis of Mengharak Transcurrent Fault System in Zagros, Iran. Special Geo 2002 Conference Issue Georabia, VOL.7, No. 2, pp. 209,210.
- Arian, M., Qorashi, M., Pourkermani, M. & Ahmadnia, A. ,2003- Fractal Analysis of Mengharak Transcurrent Fault System in Zagros, Iran, abstracts of Fourth International Conference on Seismology and Earthquake Engineering, Tehran, Iran, PP. 23
- Berberian, M.,1976- Contribution to the Seismotectonics of Iran (Part II). Geol. Surv. Iran 39, 518p.
- Berberian, M. ,1995- Master blind thrust faults hidden under the Zagros Folds: Active Basement Tectonics & Surface Morphotectonics. Tectonophysics, 241, pp. 193-224.
- Evers, H. J., Fakhari, M. & Verrall, p. ,1977- The Geology of the Surmeh & Surrounding Structures, Fars North area, Report No. 251,N.I.O.C.
- Fakhari, M. ,1994- Khormoj 1:250000 Geological Quadrangle Map, Geological Division of Exploration Management, N.I.O.C.
- Geological Map of South-west Iran, 1:1000000, 1969- Geological & Exploration Division, N.I.O.C.
- Harding, T. P. & Lowell, J.D. ,1979- Structural Styles, Their Plate-tectonic Habitates & Hydrocarbon traps in Petroleum Province, AAPG. V.63, No.7, pp.1016-1058
- Hessami, k. , koyi, H.A. & Talbot, C.J. ,2001- The Significance of strike slip faulting in the basement of the Zagros fold and thrust belt. Journal of petroleum geology, Vol. 24(1), pp. 5-28.
- Keller, E. A. & Pinter, N.,1996- Active Tectonics, Earthquakes, uplift & landscape, prentice Hall, Inc. New Jersey. pp. 215-221, 338p.
- Kent, P. E. ,1979- The Emergent Hormuz Salt plugs of southern Iran. Journal of petroleum geology, Vol. 2, pp. 117-144.
- Letouzey, J. , Colleta, B. ,Vially, R. & Chermette, J. C. ,1995- Evolution of salt related structures in compressional settings, In: Salt Tectonics:A global Perspective(eds.By M. P.A. Jackson,D.G. Roberts and S. Snelson), AAPG. Memoir 65, pp. 41-60.
- Main I. G. , Meredith, P. G. , Sammonds, P. R. & Jones, C.,1990- Influence of fractal flow distributions on rock deformation in the brittle field, In: Deformation Mechanisms, Rheology and Tectonics (eds. By R. J. knipe and E. H. Rutter), Geol. Soc. London, Spec. Pub., Vol. 54, pp. 81-96.
- Morris, P. ,1977-Basement structures as suggested by aeromagnetic survey in South West Iran, Proceedings of Second Iranian Petro. Inst. Earth Science Symposium.
- Sepehr, M. ,2000- The Tectonic significance of the Kazerun fault zone, Zagros fold- thrust belt, Iran, Ph.D. Thesis, Imperial college, University of London. pp. 115-145, 390p.
- Shiraz 1:250000 Geological Map ,1963- The British Petroleum Company Limited.
- Space Image maps of Spot data ,1993- Sheets No. 20344, 20351, 20359, 20367, 20374, 20388. Exploration & Production, General Survey, N.I.O.C.
- Tabatabai, H. ,1999- Zagros Area Basement Contour Map With Location of Qatar Arch Zone 1:1000000, Exploration, N.I.O.C.
- Talbot, C. J. & Alavi, M. ,1996-The past of a future syntaxis across the Zagros, In: Salt tectonics, (eds. By G.I. Alsop, D. J. Blundell & I. Davison), Spec. Publ. Geol. Soc. London, 100, pp. 89-109.
- Turcotte, D. L.,1997- Fractals and Chaos in geology and geophysics, Second Edition, Cambridge University Press. pp. 56-78, 100-113, 398p.

*دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات
** پژوهشکده علوم زمین، سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی کشور
*** دانشکده علوم زمین، دانشگاه شهید بهشتی
**** مدیریت اکتشاف شرکت ملی نفت ایران

*Islamic Azad University, Science and Research Branch , Department of Geology

** Research Institute for Earth Sciences , Geological Survey of Iran

*** Faculty of Earth Sciences, Shahid Beheshti University

****Exploration Management, NIOC

